

Conflicte en l'assistència mèdica ▶ Els orígens

Pàgines 24 i 25 ▶▶▶

La sanitat privada accepta practicar avortaments no admesos a la pública

|| Els hospitals sols en fan el 3% i quasi no assumeixen casos basats en el dany psíquic de la gestant

|| La Generalitat admet que els centres deriwin la majoria de sol·licitants cap a clíniques acreditades

▶▶ Interior de la clínica Ginemedex de Barcelona, registrada per agents de la Guàrdia Civil i la Guàrdia Urbana d'Illuns.

sense regular

EL DRET I LA CONSCIÈNCIA

L'OBJECCIÓ

☉ Hi ha un conflicte entre el dret a la llibertat de consciència del personal sanitari —que pot objectar raons de consciència per negar-se a fer certs actes— i el dret dels ciutadans a rebre una prestació sanitària autoritzada per la llei. D'aquesta controvèrsia tracta el document que ahir va presentar l'Observatori de Bioètica i Dret (OBD) de la UB, un text que demana que el Parlament espanyol reguli per llei l'objecció de consciència dels metges, infermers i farmacèutics.

LES CREENÇES

☉ L'objecció de consciència no està regulada a Espanya, però es practica —va afirmar Maria Casado, directora de l'OBD—. Al nostre país s'accepta de manera poc crítica la invocació de qualsevol creença. Un metge pot objectar en consciència el que cregui convenient, però el ciutadà ha de rebre l'assistència a la qual té dret.

LES CURES INTENSIVES

☉ Una llei sobre objecció de consciència donaria cobertura jurídica als metges de les unitats de cures intensives que, van explicar, afronten diàriament el dilema de si retiren o no el tractament a un malalt que ja no podrà mantenir la vida.

ELS FARMACÈUTICS

☉ El document de l'OBD proposa que els farmacèutics no puguin al·legar raons de consciència per negar-se a servir certs fàrmacs —en concret la pastilla antigestant o de l'endèmia—. «El farmacèutic no és un botiguer, sinó un agent de salut —van indicar—. El seu negoci és privat, però depèn de la Generalitat, que el podria sancionar retirant-li la venda de fàrmacs amb recepta pública».

ÀNGELS GALLARDO
BARCELONA

Si el 97% dels avortaments que es practiquen a Catalunya es porten a terme en clíniques privades no és perquè la majoria dels metges de la sanitat pública es neguin a fer-los objectant raons de consciència, sinó perquè hi ha un «acord, pacte o decisió política» entre l'Administració sanitària i els hospitals perquè així sigui. Aquest secret a veus, que corroboren les estadístiques d'interrupcions d'embaràs fetes els últims 20 anys a Catalunya i la resta d'Espanya, va ser descrit ahir per Lluís Cabré, cap de la unitat de cures intensives de l'Hospital de Barcelona, i Mirentxu Corcoy, catedràtica de Dret Penal a la UB, en la presentació del document sobre objecció de consciència a la sanitat que ha fet l'Observatori de Bioètica i Dret de la UB.

El motiu d'aquest acord, van explicar, obeeix a la negativa dels centres públics a subscriure el preceptiu informe psiquiàtric que certifica el presumpte dany psíquic que la

gestació causa en l'embarassada —i que en justifica la interrupció—, un dels tres supòsits previstos en la llei espanyola que despenalitzava l'avortament, que és al·legat en més del 95% de les intervencions. Aquests casos els assumeixen clíniques privades.

LÍMIT DE LA LEGALITAT // Els hospitals públics sí que accedeixen a interrompre els embarassos que són conseqüència d'una violació o els que contenen un fetus amb greus malformacions, els altres dos supòsits legals. També accepten les gestants afectades per alteracions mentals que ja han estat diagnosticades i que decideixen avortar.

«La llei espanyola indueix que s'adjudiqui a la salut psíquica de la mare més del 95% dels avortaments que es porten a terme, encara que la majoria d'aquestes dones no tenen cap problema psiquiàtric —va afirmar Corcoy—. Els hospitals no volen entrar en aquest tipus de dictàmens, que estan al límit de la legalitat». «No és que tots els metges de l'Hospital Clínic, Bellvitge o la Vall d'He-

Salut afirma que el sistema funciona i està acceptat per la societat

▶▶ El model que aplica la sanitat catalana per assumir la demanda d'interrupcions d'embaràs obeeix a «un pacte social» que permet acatar la llei, va afirmar ahir Maria Luisa de la Puente, directora general de Planificació i Avaluació a la Conselleria de Salut. «Aquest model funciona de manera raonable i està acceptat per la societat», va dir. El sistema condueix als hospitals públics els avortaments amb justificació mèdica i deriva a la xarxa privada la resta.

▶▶ Salut aporta 600.000 euros cada any a l'organització Salut i Família, que finança el 20% dels avortaments. Els sol·liciten dones sense recursos econòmics.

bron siguin objectors —va corroborar Cabré—. Aquesta situació és fruit d'una decisió que va adoptar la Generalitat per poder complir la llei».

Quan un centre públic atén una embarassada que exposa la necessitat d'avortar al·legant raons personals, dirigeix la dona a una clínica privada acreditada per la Conselleria de Salut, entitat que cobrarà per la intervenció aplicant les tarifes del mercat. Les gestants que no estan en disposició de pagar l'avortament, i així ho justifiquen, són derivades a l'organització Salut i Família, entitat que finança la Generalitat perquè es faci càrrec de les eventualitats.

Aquesta peculiar situació, va destacar la professora Corcoy, hauria quedat resolta si l'any 1989, quan es va revisar la llei de l'avortament, s'hagués aprovat un quart supòsit —que va rebutjar el PSOE, al Govern—, que proposava autoritzar la intervenció per raons socioeconòmiques. «Aquesta empara legal seria suficient perquè la sanitat pública assumís la majoria dels avortaments», va dir la jurista. ■